

Miguel Capella

L'home servent de Déu, criatura en deute amb el creador, es veu en ocasions vorejant les condicions més extremes de vida. Aquests pescadors de l'Amèrica més profunda han de sortir a la mar per a guanyar-se el menjar.

No és fàcil convèncer-los que són uns elegits. D'això se n'encarrega Orson Welles des de dalt la trona dels sermons. Recorda a

l'home el deute contret, l'elecció divina per a combatre la balena, dimonitzada en aquest cas per a arrodonir el sentit i l'objectiu de l'arenga.

John Huston agrupa personatges anònims, retrata un cornaló de la societat i ho fa a la perfecció de la mà d'O.W. —a l'inici de la pel·lícula encara no apareix Gregory Peck—. La veritable intenció de Huston és una altra, però d'aquesta manera ens intro-

dueix magníficament per tal d'entendre tot el que vendrà després.

El mite de Moby Dick ha fet que hagi estat un personatge interpretat des de diferents caires. La dimonització que en fa Welles és deïficació en boca dels crítics de l'època, mentre que els compromesos dels seixanta hi van veure el rostre del capitalisme explotador de l'home sense considerar l'home. Tot un cabal de possibilitats. ■

